

ingen synderlig Tillid til, at selv de snildeste Paa-fund eller Fortolkninger formaaede enten at fremskynde eller forhale den.

Paa Forslag af den ene Skibberupgaardmand vedtoges det dernæst, at man — for at give Mødet forøget Betydning — skulde indbyde et Par fremmede Talere. Et Øjeblik tænkte man paa at henvende sig til ingen ringere end Kredsens egen Folketingsmand, den gamle Bisp. Men skønt denne under de senere Tiders stormende Rigsdagsdebatter flere Gange havde røbet, at han under Fløjelsornatet og Diplomatrakken endnu bar sin Ungdoms røde Garibaldiskjorte lige ubleget, havde han hidtil ikke været at formaa til at forlade, hvad han med et Smil kaldte sit „arkimediske“ Standpunkt udenfor Partierne. Man blev derfor hurtig enig om at opgive denne Plan som frugtesløs. Derimod mente man at kunne have Haab om at formaa et Par andre fremragende demokratiske Rigsdagsmænd til at give Møde, og det vedtoges straks at sende Hovedbestyrelsen en Forespørgsel derom. Sogneraadsformanden tilbød baade at hente Gæsterne ved Stationen med sin Vogn og at bespise dem, hvilket Tilbud blev modtaget med en anerkendende Mumlen.

Efter at endelig Forsamlingstiden var bleven fastsat, og efter at Væver Hansen havde udfærdiget en